

عنوان مقاله:

روانشناسی جنایی و مولفه های جرم سیاسی در ایران (مطالعه تطبیقی عصر پهلوی اول و جمهوری اسلامی)

محل انتشار:

فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، دوره 19، شماره 64 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

سید اسلام ظهرابی اصل - عضو هیئت علمی گروه معارف، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

محمد خانی - استادیار گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران (نویسنده مسئول)

هانیه قرونه - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی روان شناسی جنایی بررسی عوامل موثر در بزه کاری مجرمان در جرایم مختلف می باشد. در ارتباط با این که چرا بایستی یکسری اعمال تحت عنوان جرایم سیاسی جرم انگاری شود و واکنش ضمانت اجرایی متفاوتی هم دریافت نماید دلایل ازسوی حقوق دانان ذکر شده است، نخست که این جرایم فاقد عناصر ضروری جرایم عادی مانند کینه توزی و خشونت می باشد. دوم موضوع و هدف جرایم سیاسی تغییر یک موقعیت سیاسی معین با ابزار غیرقانونی است و سوم این که از آن جایی که هدف مرتکب دولت و نهادهای سیاسی می باشد هیچ نقض حقوق خصوصی صورت نمی گیرد. در قانون اساسی مشروطه به عنوان اولین متن مدون در راستای برقراری دموکراسی و قانونگذاری و در واقع مبدا پایه ریزی نظام نوین سیاسی حقوقی ایران نیز در ماده هفتاد و نهم متمم خود به جرم سیاسی کرده است. طبق این ماده در موارد تقصیرات سیاسیه و مطبوعات هیات منصفین در محاکم حاضر خواهند بود. البته از همان زمان تاکنون بلاتکلیفی تعریف و مصادیق جرایم سیاسی در نظام حقوقی ایران به چشم می خورد. در حقوق فعلی ایران نیز بنا به دلیل فقدان قانون اختصاصی و متناسب در همین زمینه، در سال ۱۳۹۵، قانونی تحت عنوان قانون جرم سیاسی مورد تصویب مقنن قرار گرفت که بر اساس مقررات موجود در آن، دستگاه قضایی می تواند مبتنی بر قانون اختصاصی جرم سیاسی و شرایط حاکم بر دادرسی و صدور حکم آن، رسیدگی و صدور حکم نماید و دیگر از استناد به مواد عمومی قانون مجازات اسلامی برای برخورد با این جرم رهایی یابد.

کلمات کلیدی:

جرایم سیاسی، روان شناسی جنایی، حقوق شهروندی، نهادهای سیاسی، بزهکاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1908115>

